

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2017/4

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2017 - 4

<p>Zaaknummer: 17/0616/GA</p> <p>Datum uitspraak: 18 mei 2017</p>	Dwangmedicatie	Beslissing tot verlenging van a-dwangbehandeling. A-dwangbehandeling van drie maanden heeft positief effect op klager gehad. Directeur heeft onvoldoende concreet onderbouwd waarom van een verlenging alsnog het beoogde effect wordt verwacht. Er zijn geen aanwijzingen voor het door de directeur aangegeven gevaar. Over het huidige medicatiegebruik van klager kon geen informatie worden gegeven. Namens klager geschetste beeld zonder medicatiegebruik is niet weersproken. Beroep directeur ongegrond.	Blz. 5
<p>Zaaknummer: 17/0027/GA</p> <p>Datum uitspraak: 1 mei 2017</p>	Disciplinaire straffen procedureel; Ministeriele machtiging	Nu J. in de inrichting zowel als hoofd veiligheid als plv. vestigingsdirecteur fungeert, is onvoldoende gegarandeerd in welke hoedanigheid hij bij oplegging straf functioneert. Omstandigheid dat J. sinds RSJ 23 juni 2016, 16/1039/GA de portefeuille facilitaire zaken erbij heeft gekregen, maakt dit niet anders. Beroep directeur ongegrond.	Blz. 6
<p>Zaaknummer: 17/0072/GA</p> <p>Datum uitspraak: 28 april 2017</p>	Plaatsing/overplaatsing intern: Bewegingsvrijheid mate van gemeenschap	Terugplaatsing van fase 1 naar fase 2 op afdeling met individueel regime geen interne overplaatsing nu geen fysieke overplaatsing naar andere afdeling/verblijfsruimte heeft plaatsgehad. Aannemelijk dat beslissing is genomen na zorgvuldige afweging door behandelteam. Beroep ongegrond.	Blz. 8

<p>Zaaknummer: 16/4194/GA</p> <p>Datum uitspraak: 25 april 2017</p>	<p>Disciplinaire straffen aanleiding; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Door klager vertoonde gedrag in beginsel reden voor disciplinaire straf, maar in dit geval opleggen van straf onredelijk. Niet gebleken dat ook maar enigszins rekening is gehouden met penibele situatie waarin klager zich bevond en waar hij zich niet aan kon onttrekken. Beroep gegrond, Tegemoetkoming € 30,=.</p>	<p>Blz. 8</p>
<p>Zaaknummer: 16/3789/GA</p> <p>Datum uitspraak: 24 april 2017</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Directeur heeft geen directe invloed op vaststelling van prijzen in inrichtingswinkel. Beklag over winkelprijzen ziet daarom niet op een klager betreffende door of namens de directeur genomen beslissing. Klager terecht niet-ontvankelijk verklaard. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 16/4183/GA</p> <p>Datum uitspraak: 24 april 2017</p>	<p>Dwangmedicatie</p>	<p>Klager veroorzaakte gevaar, maar niet gebleken dat t.t.v. beslissing, op welk moment klager 2 dagen in inrichting verbleef, sprake was van zodanig onmiddellijk dreigend of acuut gevaar dat in redelijkheid niet anders kon worden beslist dan tot toepassing van een b-dwangbehandeling. Niet gebleken dat afzondering niet voldoende was en beslissing over a-dwangbehandeling niet kon worden afgewacht. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 10</p>

<p>Zaaknummer: 17/0733/GV</p> <p>Datum uitspraak: 12 mei 2017</p>	<p>Verlof strafonderbreking</p>	<p>Strafonderbreking. Verzoek om aanhouding van de behandeling van het beroep afgewezen. Strafonderbreking geen geëigend middel om bloeddruk te reguleren, gelet op de eindigheid daarvan. Inmiddels detentiefasering gestart. Afwijzende beslissing niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 11</p>
<p>Zaaknummer: 17/0562/TA</p> <p>Datum uitspraak: 4 mei 2017</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Arbeidsloon; Huisregels ; Arbeid en werkzaamheden</p>	<p>Uitkering bij algehele arbeidsongeschiktheid is in inrichting gebaseerd op 10 werkuren per week. Deze door inrichting gehanteerde beloningsregeling is niet in strijd met hogere ministeriële Regeling. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz.13</p>
<p>Zaaknummer: 17/0578/JA</p> <p>Datum uitspraak: 15 mei 2017</p>	<p>Verlof planmatig</p>	<p>Intrekking verlof voor onbepaalde tijd na positieve urinecontrole onredelijk. In wet- en regelgeving geen termijn bepaald, maar voor rechtszekerheid van jeugdige en gelet op proportionaliteitsbeginsel is het noodzakelijk dat kenbaar is hoe lang intrekking verlof maximaal kan duren. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 14</p>
<p>Zaaknummer: 17/0397/JA</p> <p>Datum uitspraak: 15 mei 2017</p>	<p>Ordemaatregel tijdelijke overplaatsing; Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>ITA-plaatsing i.k.v. correctieplaatsing is in deze zaak aan directeur toe te rekenen. Onbevoegd genomen, aan selectiefunctaris voorbehouden beslissing. Om die reden is beklag gegrond. Daarbij is onvoldoende duidelijk aan welk regime klager is onderworpen en welk programma hij heeft gevolgd. Beroep directeur ongegrond.</p>	<p>Blz. 16</p>

Zaaknummer:

17/0616/GA

Datum uitspraak:

18 mei 2017

Beroepscommissie:

Iedema, mr. M.
Heddema, drs. H.A.
Selnick Marzullo, drs. M.J.
Jousma, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie PPC JC Zaanstad

Trefwoorden:

Dwangmedicatie

Artikelen:

Pbw art. 46d, 46e lid 5

Samenvatting:

Beslissing tot verlenging van a-dwangbehandeling. A-dwangbehandeling van drie maanden heeft positief effect op klager gehad. Directeur heeft onvoldoende concreet onderbouwd waarom van een verlenging alsnog het beoogde effect wordt verwacht. Er zijn geen aanwijzingen voor het door de directeur aangegeven gevaar. Over het huidige medicatiegebruik van klager kon geen informatie worden gegeven. Namens klager geschetste beeld zonder medicatiegebruik is niet weersproken. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie is ambtshalve bekend met het feit dat op 30 augustus 2016 is beslist bij klager een a-dwangbehandeling voor de duur

van drie maanden toe te passen. Bij uitspraak van RSJ 21 december 2016, 16/3008GA heeft de beroepscommissie het beroep van klager ongegrond verklaard.

In artikel 46 e, vijfde lid, van de Pbw is onder meer het volgende bepaald. Indien na afloop van de termijn als bedoeld in het eerste lid, voortzetting van de geneeskundige behandeling overeenkomstig artikel 46d, onder a, nodig is, geschiedt dit slechts krachtens een schriftelijke beslissing van de directeur. De gedetineerde ontvangt onverwijld een afschrift van deze beslissing. De directeur geeft in zijn beslissing aan waarom van een behandeling alsnog het beoogde effect wordt verwacht.

Uit de stukken, waaronder het uittreksel behandelplan, komt het volgende beeld van klager naar voren. Klager is door de dwangbehandeling sinds begin september 2016 sterk opgeknapt. Hij zoekt weer contact met medewerkers en medepatiënten, is meer uit zijn cel waarbij hij in de ochtend uit bed komt en een gezonder dag en nacht ritme laat zien. Zijn zelfzorg is behoorlijk verbeterd en zijn cel is minder rommelig dan voorheen.

Van de verlenging van de a-dwangbehandeling wordt alsnog het beoogde effect verwacht omdat het gevaar wordt veroorzaakt door psychotische belevingen van klager, waarbij medicatiegebruik zijn psychotische toestandsbeeld zeer duidelijk heeft verbeterd. Indien hij stopt met de medicatie zal zijn psychische toestandsbeeld toenemen waardoor de gevaren weer de boventoon

gaan voeren, waardoor hij niet naar een afdeling met lager zorgniveau geplaatst kan worden. Als hij zijn medicatie wel neemt, zal het wel mogelijk zijn om naar een andere afdeling geplaatst te worden. De beroepscommissie stelt vast dat drie maanden a-dwangbehandeling een positief effect heeft gehad op klager. De directeur heeft onvoldoende concreet onderbouwd waarom van een verlenging van de a-dwangbehandeling alsnog het beoogde effect wordt verwacht. Er zijn geen aanwijzingen voor het door de directeur aangegeven gevaar voor zelfverwaarlozing, brandstichting en maatschappelijke teloorgang. Over het huidige medicatiegebruik van klager kon geen informatie worden gegeven. Het door de raadvrouw geschetste beeld van klager zonder medicatiegebruik is niet door de directeur weersproken. Gelet hierop zal het beroep ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:
17/0027/GA

Datum uitspraak:
1 mei 2017

Beroepscommissie:
Jörg, mr. N.
Bol, mr. A.T.
Boone, mr. M.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:
alleensprekende beklagrechtter bij p.i.
Krimpen aan den IJssel

Trefwoorden:
Disciplinaire straffen procedureel;

Ministeriele machtiging

Artikelen:
Pbw art. 3 en 5

Samenvatting:
Nu J. in de inrichting zowel als hoofd veiligheid als plv. vestigingsdirecteur fungeert, is onvoldoende gegarandeerd in welke hoedanigheid hij bij oplegging straf functioneert. Omstandigheid dat J. sinds RSJ 23 juni 2016, 16/1039/GA de portefeuille facilitaire zaken erbij heeft gekregen, maakt dit niet anders. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:
Vast staat dat de disciplinaire straf op 3 augustus 2016 door J. aan klager is opgelegd. J. is bij besluit van 1 april 2016 namens de minister van Veiligheid en Justitie voor onbepaalde tijd aangewezen als plaatsvervanger van de vestigingsdirecteur van de p.i. Haarlem, als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de Pbw.
Dit besluit is op 1 april 2016 in werking getreden.

Wat betreft de bevoegdheden van de Minister en de directeur, voor zover hier van belang, overweegt de beroepscommissie als volgt. Het opperbeheer van de inrichtingen berust bij de Minister en het beheer van een inrichting of afdeling berust bij de directeur, aldus het bepaalde in het tweede en derde lid van artikel 3 van de Pbw. Aan artikel 3, vierde lid ontleent de Minister de bevoegdheid één of meer personen aan te wijzen als plaatsvervanger van de directeur. In de Pbw wordt verder geen onderscheid gemaakt tussen de directeur en de

plaatsvervanger van de directeur: in de Pbw wordt volstaan met het begrip directeur. De bevoegdheden en verantwoordelijkheden die aan deze functionaris worden toegekend, komen derhalve toe aan ieder die als directeur is aangesteld.

De directeur ontleent zijn bevoegdheden rechtstreeks aan de wet en kan ingevolge het bepaalde in het tweede lid van artikel 5 van de Pbw bepaalde bevoegdheden mandateren aan ambtenaren en medewerkers van de inrichting; uitgesloten zijn daarbij evenwel de aan de directeur voorbehouden beslissingen zoals opgesomd in het vierde lid van artikel 5 van de Pbw, waartoe de onderhavige oplegging van een disciplinaire straf behoort.

Een ministeriële aanwijzing tot benoeming van een plaatsvervangend directeur kan onder omstandigheden voldoende zijn om de bevoegdheden uit te oefenen die op grond van artikel 5, vierde lid, van de Pbw aan de directeur zijn voorbehouden. De in aanmerking te nemen omstandigheden betreffen onder andere de omvang en wijze waarop de directietaken worden vervuld. Daarbij kan van belang zijn de vraag of alle directietaken worden uitgeoefend en of deze worden uitgeoefend in een afgebakend deel (afdeling of unit) van de inrichting. Een tijdelijke en beperkte aanwijzing strookt niet met de bedoeling van de wet.

In het voorliggende besluit wordt J., hoofd veiligheid van de p.i. Krimpen aan den IJssel, aangewezen als plaatsvervanger van de

vestigingsdirecteur voor onbepaalde tijd. De beroepscommissie stelt vast dat het besluit tot aanwijzing van J. als plaatsvervangend vestigingsdirecteur aan de daaraan te stellen eisen voldoet nu geen beperkingen aan de duur of de werkzaamheden worden gesteld. Zoals de beroepscommissie ten aanzien van J. echter reeds in RSJ 23 juni 2016, 16/1039/GA heeft overwogen, moet worden vastgesteld dat J. in de praktijk geen volwaardig plaatsvervangend vestigingsdirecteur is nu J. primair de functie van hoofd veiligheid uitoefent en daarnaast disciplinaire straffen oplegt. De omstandigheid dat J. sinds voormelde uitspraak van 23 juni 2016 de portefeuille 'facilitaire zaken' erbij heeft gekregen maakt dit niet anders. Zoals de beroepscommissie eerder heeft overwogen (RSJ 1 november 2012, 12/2163/GA) dient het voor gedetineerden immers duidelijk te zijn dat een disciplinaire straf is opgelegd door een directeur. Nu J. in de inrichting zowel als hoofd veiligheid als plaatsvervangend vestigingsdirecteur fungeert is onvoldoende gegarandeerd dat duidelijk is in welke hoedanigheid J. bij de oplegging van de straf functioneert. De omstandigheid dat klager hier in beklag niet over heeft geklaagd doet daar niet aan af. Gelet op het voorgaande was J. naar het oordeel van de beroepscommissie niet bevoegd om disciplinaire straffen op te leggen en is de beslissing tot oplegging van de onderhavige disciplinaire straf onbevoegd genomen. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

17/0072/GA

Datum uitspraak:

28 april 2017

Beroepscommissie:

Korthals Altes, mr. W.F.
Meesters, mr.dr.s. J.P.
Puffelen, drs. P.J.M. van
Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de p.i.
Vught

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing intern:
Bewegingsvrijheid mate van
gemeenschap

Artikelen:

Pbw art. 16, 22

Samenvatting:

Terugplaatsing van fase 1 naar fase 2 op afdeling met individueel regime geen interne overplaatsing nu geen fysieke overplaatsing naar andere afdeling/verblijfsruimte heeft plaatsgehad. Aannemelijk dat beslissing is genomen na zorgvuldige afweging door behandelteam. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 16, eerste lid, van de Pbw is het volgende bepaald: "De directeur bepaalt de wijze van onderbrenging van de gedetineerden die overeenkomstig artikel 15 zijn geplaatst in de inrichting of afdeling met het beheer waarvan hij is belast." In het tweede lid is

bepaald dat de directeur aan iedere gedetineerde een verblijfsruimte toewijst met inachtneming van de artikelen 20, tweede lid, 21 en 22, eerste lid, van de Pbw.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is geen sprake van een interne overplaatsing als bedoeld in artikel 16 van de Pbw, nu geen fysieke overplaatsing naar een andere afdeling of verblijfsruimte heeft plaatsgehad. Klager verblijft in de p.i. Vught op afdeling 3 van het PPC. Het is de beroepscommissie ambtshalve bekend dat op deze afdeling een individueel regime geldt zoals bedoeld in artikel 22 van de Pbw. Conform artikel 22, tweede lid, van de Pbw bepaalt de directeur in een individueel regime de mate waarin de gedetineerde in staat wordt gesteld individueel of gemeenschappelijk aan activiteiten deel te nemen. Er wordt derhalve maatwerk toegepast. De beroepscommissie acht voldoende aannemelijk dat de beslissing tot terugplaatsing naar fase 2 na een zorgvuldige afweging door het behandelteam is genomen. Zij zal het beroep derhalve ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

16/4194/GA

Datum uitspraak:

25 april 2017

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bol, mr. A.T.
Boone, mr. M.

Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen aanleiding;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 50, 51

Samenvatting:

Door klager vertoonde gedrag in beginsel reden voor disciplinaire straf, maar in dit geval opleggen van straf onredelijk. Niet gebleken dat ook maar enigszins rekening is gehouden met penibele situatie waarin klager zich bevond en waar hij zich niet aan kon onttrekken. Beroep gegrond, Tegemoetkoming € 30,=.

Rechtsoverwegingen:

In artikel 51, vijfde lid, van de Pbw is bepaald dat geen straf kan worden opgelegd, indien de gedetineerde voor het begaan van het feit als bedoeld in artikel 50, eerste lid, niet verantwoordelijk kan worden gesteld.

Uit het schriftelijk verslag volgt dat klager zich constant op een negatieve manier met het gesprek bemoeide dat de medische dienst door het luikje voerde met klagers celgenoot N. Klager ruide N. op. Ook volgt uit het verslag dat klager meerdere malen is verzocht zich niet met het gesprek te bemoeien, maar hij aan dit verzoek geen gehoor gaf, waardoor de situatie verder escaleerde. Tijdens het gesprek dat gedetineerde N. via de intercom met het personeel voerde, hoorde het personeel klager op de achtergrond zeggen: "jullie zullen het bezuren en we pakken jullie wel", "vuile kankerlijers".

De beroepscommissie is van oordeel dat het hiervoor beschreven gedrag in beginsel aanleiding geeft voor oplegging van een disciplinaire straf. Uit het schriftelijk verslag, noch uit de schriftelijke mededeling volgt echter dat in dit geval rekening is gehouden met de bijzondere omstandigheden waarin klager zich bevond. De beroepscommissie is van oordeel dat klager zijn teleurstelling over het uitblijven van medische hulp voor zijn celgenoot en zijn zorgen over zijn eigen veiligheid op een andere manier had kunnen uiten, maar acht oplegging van een disciplinaire straf aan klager, zonder ook maar enigszins rekening te houden met de penibele situatie waarin klager zich bevond en zonder dat hij de mogelijkheid had zich aan de situatie te onttrekken, onredelijk en onbillijk. De beroepscommissie zal het beroep derhalve gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagrechtter vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren. Zij kent klager een tegemoetkoming toe van in totaal € 30,= nu onweersproken is dat klager niet in eigen cel, maar in een afzonderings-/strafcel is geplaatst.

Zaaknummer:

16/3789/GA

Datum uitspraak:

24 april 2017

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Rutten, mr. M.A.G.
Schagen, J.

Jansen, M.I. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie p.i. Lelystad

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Pbw art. 60

Samenvatting:

Directeur heeft geen directe invloed op vaststelling van prijzen in inrichtingswinkel. Beklag over winkelprijzen ziet daarom niet op een klager betreffende door of namens de directeur genomen beslissing. Klager terecht niet-ontvankelijk verklaard. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Blijkens het bepaalde in artikel 60, eerste lid van de Pbw, kan een gedetineerde bij de beklagcommissie beklag doen over een hem betreffende door of namens de directeur genomen beslissing.

De beroepscommissie heeft kennis genomen van de omstandigheid dat niet alleen klager, maar ook de directeur van mening is dat de door de inrichtingswinkel gehanteerde prijzen aan de hoge kant zijn. De beroepscommissie stelt vast dat de directeur evenwel geen directe invloed heeft op de vaststelling van de prijzen in de inrichtingswinkel. Nu het beklag van klager derhalve niet ziet op een hem betreffende door of namens de directeur genomen beslissing, heeft de beklagcommissie terecht tot het oordeel kunnen komen om klager niet-

ontvankelijk te verklaren in zijn beklag. Het beroep van klager zal dan ook ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

16/4183/GA

Datum uitspraak:

24 april 2017

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Bol, mr. A.T.
Bos, drs. W.A.Th.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie

Artikelen:

Pbw art. 46d aanhef en onder b

Samenvatting:

Klager veroorzaakte gevaar, maar niet gebleken dat t.t.v. beslissing, op welk moment klager 2 dagen in inrichting verbleef, sprake was van zodanig onmiddellijk dreigend of acuut gevaar dat in redelijkheid niet anders kon worden beslist dan tot toepassing van een b-dwangbehandeling. Niet gebleken dat afzondering niet voldoende was en beslissing over a-dwangbehandeling niet kon worden afgewacht. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 46d, aanhef en onder b, van de Pbw kan de directeur als uiterste middel beslissen tot het toepassen van een zogenaamde b-dwangbehandeling, indien dit naar

het oordeel van een arts – in het PPC zal dit doorgaans de behandelend psychiater zijn – volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde binnen de inrichting doet veroorzaken, af te wenden. Uit de nota van toelichting bij het 'Besluit van 8 maart 2013 tot wijziging van [...] de Penitentiaire maatregel [...] in verband met de verruiming van de mogelijkheid onvrijwillige geneeskundige behandeling te verrichten' volgt dat het bij een b-dwangbehandeling dient te gaan om een situatie waarin sprake is van (dreiging van) een onmiddellijk of acuut gevaar binnen de inrichting.

In de 'mededeling b-behandeling' van 17 augustus 2016 is het gevaar als volgt nader onderbouwd. "U bent duidelijk psychotisch en afwisselend zeer dreigend, u kunt in deze toestand niet uit de separeer. Zonder anti-psychotische medicatie zal uw klinisch toestandsbeeld niet veranderen en zult u onaanvaardbaar lang in de isoleercel moeten verblijven. Daarnaast is er praktisch geen contact met u te maken en kan aan u nauwelijks verzorging worden aangeboden. De volgende gevaren worden met de dwangbehandeling afgewend: fysieke agressie, langdurig verblijf in de separeer en geen mogelijkheid tot verzorging."

De beroepscommissie is van oordeel dat klager met dit gedrag gevaar veroorzaakte, maar niet gebleken is dat sprake was van een zodanig onmiddellijk dreigend of acuut gevaar dat in redelijkheid niet anders kon

worden beslist dan tot toepassing van b-dwangbehandeling. Hierbij neemt de beroepscommissie in aanmerking dat klager pas sinds twee dagen in de inrichting verbleef toen reeds werd besloten tot toepassing van de b-dwangbehandeling en niet is gebleken dat het ingezette, minder ingrijpende middel van afzondering in de afzonderingscel niet voldoende was om het gevaar voorlopig af te wenden en een beslissing over het al dan niet toepassen van a-dwangbehandeling – welke beslissing met meer procedurele waarborgen is omkleed – niet kon worden afgewacht.

Op grond van het vorenstaande komt de beroepscommissie tot het oordeel dat niet is komen vast te staan dat het volstrekt noodzakelijk was op 17 augustus 2016 ten aanzien van klager b-dwangbehandeling toe te passen, zodat de bestreden beslissing als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Gezien het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep van de directeur ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie bevestigen met aanvulling van de gronden.

Zaaknummer:

17/0733/GV

Datum uitspraak:

12 mei 2017

Beroepscommissie:

Bas, mr. C.M. van der Rossem-Broos, mr. R.S.T. van

Schagen, J.
Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof strafonderbreking

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 34, 37

Samenvatting:

Strafonderbreking. Verzoek om aanhouding van de behandeling van het beroep afgewezen. Strafonderbreking geen geëigend middel om bloeddruk te reguleren, gelet op de eindigheid daarvan. Inmiddels detentiefasering gestart. Afwijzende beslissing niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Namens klager is verzocht om aanhouding van de behandeling van het beroep tot 1 mei 2017, zodat de ontwikkeling van de medische gesteldheid van klager binnen het z.b.b.i. meegenomen kan worden in de beoordeling. De beroepscommissie wijst het aanhoudingsverzoek af, nu de afwijzende beslissing van 23 februari 2017 op het verzoek om strafonderbreking ten grondslag ligt aan het onderhavige beroep en de beroepscommissie derhalve die beslissing dient te beoordelen.

Ten aanzien van het beroep gericht tegen de hervatting van de detentie per 6 november 2016, verwijst de beroepscommissie naar de uitspraak van 10 januari 2017 (RSJ 10 januari 2017, 16/3754/GV), waarin op dit onderdeel reeds is beslist. De beroepscommissie

verklaart klager in zoverre niet-ontvankelijk in het beroep.

Klager ondergaat een gevangenisstraf van vier jaar met aftrek, onder meer wegens oplichting en valsheid in geschrifte. De einddatum van klagers detentie is gesteld op 9 mei 2018.

Klagers detentie is op 3 september 2014 aangevangen. Klager verbleef destijds in de p.i. Lelystad. Van 3 juli 2015 tot en met 31 juli 2015 is klager opgenomen geweest in het TweeSteden ziekenhuis te Tilburg. Bij beslissing van 30 juli 2015 is klagers verzoek om strafonderbreking afgewezen. In RSJ 14 augustus 2015, 15/2552/GV (eindbeslissing) is het daartegen door klager ingestelde beroep ongegrond verklaard. Klager is van 19 november 2015 tot 21 december 2015 gedetineerd geweest in het JCvSZ.

Bij beslissingen van respectievelijk 21 december 2015, 16 maart 2016, 15 juni 2016, 7 juli 2016 en 5 oktober 2016 is aan klager strafonderbreking verleend wegens zijn slechte gezondheidstoestand dan wel omdat hij door de medisch adviseur tijdelijk detentieongeschikt was bevonden.

Bij beslissing van 31 oktober 2016 is klagers verzoek om strafonderbreking afgewezen. Klagers detentie is op 6 november 2016 in het JCvSZ voortgezet na afloop van de bij beslissing van 5 oktober 2016 verleende strafonderbreking. In RSJ 10 januari 2017, 16/3754/GV is het daartegen door klager ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Bij beslissing van 23 februari 2017 is

klagers verzoek om strafonderbreking afgewezen. Deze beslissing is in beroep aan de orde.

Op grond van artikel 37 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting kan strafonderbreking worden verleend wegens dringende redenen van lichamelijke of psychische aard, gelegen in de persoon van de gedetineerde, indien en voor zover de inrichtingsarts heeft bevestigd dat deze redenen aan de voortzetting van detentie in de weg staan.

Klager heeft verzocht om strafonderbreking, onder meer (en met name) vanwege zijn voortdurende hypertensie. Namens klager is aangevoerd dat klagers bloeddruk voortdurend ernstig verhoogd is en dat binnen detentie de bloeddruk onvoldoende gereguleerd kan worden. De medisch adviseur heeft in het advies aangegeven dat er op dit moment geen medische reden bestaat voor het verlenen van strafonderbreking aan klager. De medisch adviseur concludeert voorts dat het, door welke reden dan ook, niet lukt om de bloeddruk goed te regelen gedurende de detentie, terwijl de continue verhoging van de bloeddruk ongewenst is. Met de medisch adviseur en de Staatssecretaris is de beroepscommissie van oordeel dat strafonderbreking echter geen geëigend middel is om klagers bloeddruk te reguleren, gelet op de eindigheid van de strafonderbreking, waarna de detentie weer hervat dient te worden. De Staatssecretaris heeft (onder meer) om die reden het verzoek om strafonderbreking afgewezen, maar

heeft bij het OM en de medisch adviseur advies ingewonnen omtrent een eventuele deelname aan detentiefasering en heeft aan de hand daarvan het JCvSZ verzocht om onderzoek te doen naar de mogelijkheden van detentiefasering. Deze beslissing acht de beroepscommissie, gelet op vorengaande, niet onredelijk of onbillijk. Ten overvloede merkt de beroepscommissie op dat de detentiefasering inmiddels ook daadwerkelijk in gang is gezet en dat klager momenteel in een z.b.b.i. verblijft. De beroepscommissie zal het beroep dan ook ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

17/0562/TA

Datum uitspraak:

4 mei 2017

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Selnick Marzullo, drs. M.J.
Boerhof, mr. R. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Pompestichting
te Nijmegen

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Arbeidsloon;
Huisregels ; Arbeid en werkzaamheden

Artikelen:

Regeling beloningsstelsel verpleegden
18 oktober 2000, nr. 5054167/00/DJI

Samenvatting:

Uitkering bij gehele arbeidsongeschiktheid is in inrichting gebaseerd op 10 werkuren per week. Deze door inrichting gehanteerde beloningsregeling is niet in strijd met hogere ministeriële Regeling. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De in de inrichting geldende beloningsregeling 2016 is een algemene regeling die voor alle verpleegden in de inrichting geldt. Aan de orde is de vraag of de door de inrichting gehanteerde beloningsregeling 2016 in strijd is met de hogere, ministeriële Regeling.

Ingevolge het bepaalde in hoofdstuk 18 van de ministeriële Regeling krijgt een verpleegde, die ongeschikt is opdrachten/werkzaamheden in het kader van de behandeling te verrichten, maar daartoe wel bereid is, een uitkering bestaande uit een bepaald deel, tenminste 70%, van hetgeen hij had kunnen verdienen in het geval van gehele geschiktheid.

Vaststaat dat klager, die ongeschikt is voor het verrichten van opdrachten/werkzaamheden, overeenkomstig de door de inrichting gehanteerde beloningsregeling 2016 een uitkering krijgt van 100% gebaseerd op 10 uren werkzaamheden per week (10-uursregeling).

In de ministeriële Regeling is niet bepaald wat moet worden verstaan onder het begrip 'gehele geschiktheid'. De inrichting hanteert als uitgangspunt dat verpleegden bij geschiktheid gemiddeld 10 uren per week

dagbesteding verrichten en dat dit goed passend is binnen een gemiddeld dagprogramma van verpleegden in de inrichting. Afhankelijk van de situatie van de verpleegde kunnen dat meer of minder uren betreffen. Deze invulling van het begrip 'gehele geschiktheid' komt de beroepscommissie niet onredelijk voor. Klager heeft niet onderbouwd waarom in zijn geval zou moeten worden afgeweken van de 10-uursregeling. Klager heeft slechts gesteld dat een werkweek bestaat uit maximaal 30 uren en dat hem op die grond een hogere uitkering toekomt.

Gezien het vorenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat de door de inrichting gehanteerde beloningsregeling 2016 niet in strijd is met de ministeriële Regeling. Klager is derhalve op goede gronden niet-ontvankelijk verklaard in zijn klacht.

Zaaknummer:

17/0578/JA

Datum uitspraak:

15 mei 2017

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.
Boer, prof.dr. F.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Trefwoorden:

Verlof planmatig

Artikelen:

Bjj art. 30

Samenvatting:

Intrekking verlof voor onbepaalde tijd na positieve urinecontrole onredelijk. In wet- en regelgeving geen termijn bepaald, maar voor rechtszekerheid van jeugdige en gelet op proportionaliteitsbeginsel is het noodzakelijk dat kenbaar is hoe lang intrekking verlof maximaal kan duren. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Naar aanleiding van een positieve urinecontrole is klagers verlof ingetrokken tot het moment waarop hij een negatieve uitslag van een urinecontrole ontvangt. Hoewel ter zitting van de beklagcommissie – ongeveer zes weken na de bestreden beslissing – is gebleken dat klager inmiddels weer met verlof is geweest, was op het moment van de bestreden beslissing sprake van een beslissing tot het intrekken van het verlof voor onbepaalde tijd. De beroepscommissie dient de vraag te beantwoorden of deze beslissing in strijd is met de wet- en regelgeving dan wel onredelijk of onbillijk is.

Op grond van artikel 30, vierde lid, van de Bjj kan de directeur het verlof intrekken indien dit noodzakelijk is met het oog op de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de jeugdige voor de veiligheid van anderen dan de jeugdige of de algemene veiligheid van personen of goederen of indien de jeugdige een bepaalde voorwaarde niet nakomt. In het vijfde lid van voornoemd artikel is – voor zover hier van belang – bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld

met betrekking tot het verlaten van de inrichting bij wijze van verlof.

In artikel 39 van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen is bepaald dat op grond van gewijzigde omstandigheden de directeur een reeds verleend verlof of het daarvan nog resterende gedeelte kan intrekken, naar een ander tijdstip kan verplaatsen of er nadere voorwaarden aan kan verbinden.

In artikel 2, tweede lid, van de Regeling urine onderzoek jeugdigen is bepaald dat het gebruik van gedragsbeïnvloedende middelen een contra-indicatie vormt voor de toekenning van verlof, strafonderbreking of deelname aan een scholings- en trainingsprogramma.

De beroepscommissie stelt vast dat in de wet- en regelgeving geen termijn is bepaald met betrekking tot de duur van de intrekking van het verlof. Voor de rechtszekerheid van de jeugdige en gelet op het proportionaliteitsbeginsel is het echter noodzakelijk dat voor de jeugdige kenbaar is hoe lang de intrekking van het verlof maximaal kan duren. Dit brengt mee dat er een objectieve en vaste termijn dient te worden vastgesteld. Gelet daarop acht de beroepscommissie de bestreden beslissing van de directeur onredelijk en onbillijk. Het beroep van de directeur zal dan ook ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden bevestigd met aanvulling van de gronden.

Ten overvloede wenst de beroepscommissie het volgende in overweging mee te geven. In een

eerdere uitspraak van 24 mei 2016 (RSJ 24 mei 2016, 16/0887/JA) heeft de beroepscommissie overwogen dat de intrekking van het verlof niet onredelijk is voor zover de duur daarvan een termijn van vier weken niet overschrijdt. Het bovenstaande in ogenschouw nemende zou de beroepscommissie zich kunnen voorstellen dat, indien sprake is van een positieve urinecontrole, een beslissing genomen wordt, inhoudende dat het verlof van de jeugdige wordt ingetrokken voor de duur van vier weken of als dit korter is tot het moment dat de jeugdige een negatieve uitslag van een urinecontrole ontvangt.

Zaaknummer:

17/0397/JA

Datum uitspraak:

15 mei 2017

Beroepscommissie:

Koens, mr. M.J.C.
Boer, prof.dr. F.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Blankenspoor, mr. S. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de
R.j.j.i. Den Hey-Acker te Bred

Trefwoorden:

Ordemaatregel tijdelijke overplaatsing;
Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk
regime ongelijk beveiligingsniveau niet
EBI of longstay

Artikelen:

Bjj art. 12, 22c, 27, 74

Samenvatting:

ITA-plaatsing i.k.v. correctieplaatsing is in deze zaak aan directeur toe te rekenen. Onbevoegd genomen, aan selectiefunctionaris voorbehouden beslissing. Om die reden is beklag gegrond. Daarbij is onvoldoende duidelijk aan welk regime klager is onderworpen en welk programma hij heeft gevolgd. Beroep directeur ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Met verwijzing naar de eerdere uitspraak van de beroepscommissie van 15 december 2016 (RSJ 15 december 2016, 16/2813/JB) is voldoende aannemelijk dat de selectiefunctionaris in onderhavige situatie geen beslissing heeft genomen tot plaatsing van klager op de ITA-afdeling van Den Hey-Acker en dat deze beslissing is genomen door, althans valt toe te rekenen aan, de directeur van Den Hey-Acker. Op grond van artikel 12, zevende lid, van de Bjj is de beslissing om een jeugdige te plaatsen op een landelijke ITA-afdeling als bedoeld in artikel 22c van de Bjj voorbehouden aan de selectiefunctionaris. Gelet daarop is de beslissing tot plaatsing op de ITA-afdeling onbevoegd genomen. Om die reden is het beklag van klager gegrond. Daarbij komt, zoals de beklagrechtter tevens heeft overwogen, dat onvoldoende duidelijk is geworden aan welk regime klager is onderworpen en welk programma klager feitelijk heeft gevolgd gedurende zijn verblijf op de ITA-afdeling. Gelet op vorengaande zal de beroepscommissie derhalve het beroep van de directeur ongegrond verklaren.

Ter zitting heeft klager verzocht om aan hem een hogere tegemoetkoming toe te kennen. Voor zover klager ter zitting heeft bedoeld beroep in te stellen tegen de uitspraak van de beklagrechtter voor wat betreft de hoogte van de tegemoetkoming, overweegt de beroepscommissie dat klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn beroep, nu dit ruimschoots buiten de beroepstermijn is ingediend.

